

PERŽVALGA.

— Kaune tveriasi tautiškai-demokratiška lietuvių partija. („G. Wil.“)

Šita partija buvo besitverianti Peterburge, tarpe tųkščių lietuvių inteligentų, — ką savo laike minėjome, kaip buvo mums pranešta, butent, kad išsųk buvo svyravimas: ar sutverti tautiškai-demokratišką partiją, ar lietuvių kuopą jau susitvėrusios rusų partijos konstitucijai. —

Kaip jau minėjome vienuoliktame num., tenai susitvėrė tiksliai kuopa, arba burelis lietuvių, susitelkusių prie konstitucijai-demokratiškos partijos. Mažai ką gero gali tikėtis nuo šitos partijos patys maskoliai, o lietuviai, kaip tauta, ir Lietuva kaip šalis — tai visiškai nieko.

— Teip garšiai pasirodžiusi Vilniuje ir atsigerėjusi „Zvaigždėje“ „Katalikų-konstitucijai-demokratiškos partija“ jau karšinosi. Įdomu, ką veiks busimasis Amerikos lietuvių katalikų „kongresas“, kurs remsis ant tos partijos programos? Apie tai plačiau rašo p. Ne laisvamanis (žr. toliaus).

— Šiaulių kalėjime dabar sėdi apie 150 žmonių — „valdžios priešų“, o Kalvarijos kalėjime prigrusta apie 120. Be to, kitą nugabenti į Suvalkų kalėjimą. Visi kalėjimai ir „kozai“ prigrusta teip, kad jau net kazermes kitur paverčia į kalėjimus. Bet dabar jau areštai liaujasi. Turbut valdžia mano išgaudžius visus „tvarkardas“.

— Vasario 8 (21) d. Vilniaus katalikų dvasiškojoje seminarijoje kun. Kukta, lietuvių šv. Mikalojaus bažnyčios klebonas, pradėjo išguldinėti lietuviams klerikams lietuviškąją kalbą.

— Valdžia leido išguldinėti lietuvių kalbą Vilniuje dviejose vyrų gimnazijose, realinėje mokykloje ir Prozorovienės mergaičių gimnazijoje. Leista

išguldinėti ir lenkų kalbą. Bet ne lenkų, ne lietuvių kalbos išguldyti vyriausybės pinigų neskiria. — Menka „malonė“. Ir netvirta — greit bali but atimta.

Isz Lietuvos.

Senapilė, Suvalkų gub.

Brangus Drauge! Reikalas prispyrė kreiptis prie tavęs. Gali man dovanoti už nerangumą, o kaip nedovanosi, tai, žinai, nuo to nesusalsiu. Bet butų gerai ir labai geistina, kad tu pas mane taškiau rašytum, ką veiki, ką misliji gero ir tuom atidengtum savo dušią, man but žingeidu, o aš ir tau savo atidengčiau. Manyje, turiu pripažinti, augant protui ir mainantės aplinkyboms, išbujojo visai kitokios pažiūros į gyvenimą: iš karšto pirmiaus patrijoto, rodos pats to nejaučiau, tapau uolu socialdemokratų. Rodos aš atradau tikrą gyvenimo akmenį! Saldus, augsti, pasiputę žodžiai patriotizmo man gadina smagumą ir atsiliepia labai aitariai, nes pažiūrėjus blaivoms akimis, pamatai, kad ir iš po šito blizgančio skiauto-patrijotizmo viešpatuoja vargas, prispaudimas. Suprantu ir gerai pažįstu padėjimą visuomenės, pripažįstu kliasų kovą, matau po akių buržuazą-išnaudotoją ir proletarijų-darbininką, — užtai gi kaip girsi ir darodinėsi, kad blogas yra geru. Realiskas gyvenimas ima viršų ant idealizuoto. Čia turiu pripažinti, kad teorijos puikesnės kaip socialdemokratų arba komunistų, nemačiau. Aš labai norėčiau žinoti kokių nuomonių laikaisi tu apie šitą kliasų kovą ir ar gauni skaityti literaturą socialdemokratišką? Paskui — kokios pakraipos yra Amerikos „Kova“? Bet aš per toli nuvažiavau nuo reikalo... Matai aš mųs drau-

gus iki priraginau sutaisyti atsišaukimą perėjo daug laiko, o paskui man reikėjo už visus tą darbą atlikti. Ne žinau kaip patiks amerikiečiams lietuviams tonas to atsišaukimo (tas atsišaukimas tapo atspaus-tas „Vienybės“ N9 š. m. meldžiantis pagelbėti išsiplėtoti knygynui Senapilės gimnazijoje). Bet tikiuosi, kad nors keli atsiras kurie duos knygutę, kaip neduos, — ką-i darysi? Tu ten budams biskį pajudik tą straipsnį laikraščiuose, tai gal bus pasekmingiau. Aš misliu, kad moksliškos knygos gal pareiti tie siog į Senapilę, cenzura leis, o nereiks knygnešiu slapta vilkti, o polemiskas tai nieko, gal š Tilžės parnešti.

... Žinau kad tu žingeidus ir lauki, šiokių-tokių naujienų išgirsti iš savosios šalies. Pas mus visi vyrai išbėgiojo, o drąsuoliai visi Kalvarijoje (kalėjimas Suvalkų gub.) sėdi. Teip kad galima sakyti, kad jau judėjimas pas mus valdžios suturėtas. Valdžia su kazokais suima tik už vieną žodį, šuipo išgirsta, ir nėra jokių pasiteinimų. Kalvarijoje jau sėdi 160 politiškųjų prasikaltėlių. Jie žinoma nyksta, badą kenčia, bet dvasia nenupuola. Kalėjimas pavirto į universitetą! Į jį papuolė visi mųs partijos vadovai, ir dabar jie propaganduoja visus, nes jie per dieną buna palaidi ant kiemo ir kambariuose, užtai kasdien taiso po kelis mitingus. Aš misliu, kad iš ten išeis visi puikiais agitatoriais.

Šnipus apie septynis jau nušovė, bet areštai nesiliauja, turbut tuos niekad neiškasavos. Vilkavjškio pavieta nėra kazokų, užtai ten neapilėše žmones ir nekapoja. O kaip Namiščio ir Senapilės, tai — basu! Gimnazijos vyrai ir papuolė apie 5 į Kalvariją ir dar nežinau, ar mane nepaims. Nesibijau, bet turiu silpną sveikatą. Rašyk kuogreičiau-

sia. Bučiuodamas tave liekuosi tavo ištikimu draugu. —

Perkuno Ožys.

„Bėgau nuo meškos, užbėgau ant vilko“.

Nė aš, gal but, nė tu tamo kalti, kad lig šiol nesusirašydavom; gal but girdejai, kad aš kliuvau į kalėjimą, potam etapu atsiduriau Olonėčiaus (Oloneck. R.) rėdyboj. Prabuves ten apie mėnesį vėl grįžau atgal. Sugijęs negavau prabut namie kaip reik nė mėnesį ir vėl kliuvau. Štai koku budu: pagal Vilniaus (susuvažiavimo) nutarimą pradėjo visur vyti lauk mokytojus, vaitus, valčiaus raštininkus ir rinkti sau naujus. Ir velnias žino, koku tai budu atsitiko, kad mane savo valčių išrinko į vaitus. Ar į tris savaites po sugrįžimo iš Ol., aš gavau vėl tokią pavestką kaip, pameni, tą, ką tu pas Bl. sudraskei. Potam laike vieno mitingo Senapilėj, valdžios leisto, aš viešai surinkau ant ginklų apie 13 rublių. Priegtam net dviem šnipam pakisau po nosia kepurę, kad mestų Vienas iš jų, vėliau išgirdęs, kad aš išrinktas į vaitus, kartą, prie alaus stiklo, sakė, kad, dievaži, aš turiu but pakartas, arba bent sušaudytas. Į trečią dieną po išrinkimų atėjo pas mano raštinę dragunai, bet — „niema gūpych“ — mislijo mane rasti. Pamatę, kad manęs ner, pasileido į namus. Ten jieškojo ne tik manęs, bet ir ginklų. Mislija, aš renku pinigus ant ginklų, tai ir ginklus pas save laikau. Tas viskas buvo da prieš kalėdas. Nuo kalėdų iki šiol aš slapčiausi, bet paskutiniam laike pasirodė negalima išsislapstyti. Paskutinis atsitikimas buvo šitoks. Susiejom mudu su Viktoru V. pas ir ren-gėmės abu tuojaus iškeliat. Aš išėjau, o jis truputį užsi-plepėjo. Į 10 minutų po mano išėjimui, atėjo kazokai. Su-

mušė Viktorą, atėmė 50 rublių, daug ką iš namų pavogė, — auksinius ziedus, šilkinės skepetas. M-tienė, pagal prašymą Viktoro, davė da 12 rublių kazokams ir žemsargiams, kad nemuštų. Baisu kas darosi dabar Lietuvoj. Ant rytojaus aš nuvėjas ten radau tik balas kraujo — teip smarkiai sumušė. To pabugęs ir aš kiutinau už sienos. Ner, supranti, išrokavimo kišti sprandą po kazokų nagaikom, kol minios negalima sujudėti. Gal but kazokų nagaikos ją sujudis...

Tokiu budu aš jau už sienos.

Bėgau nuo meškos, užbėgau ant vilko. Pasirodo, kad Vokietijoje reikia veik teip jau slapstytis, kaip Maskolijoje. Vieną vyruką Kauno rėdybos jau spėjo suareštuoti, sako, kad išduos Maskolijai. Nors pagal tiesą Vokietija politiškųjų neturėtų išduoti. Maskolija reikalauja jo kaip kriminališko nusikaltėlio; urėdiškai ir dokumetų ir apkaltinančių nereikalauja jų parodyti. Tokiu budu ir aš dabar nors jau esu už sienos, bet visai negaliu but užtikrintas, kad nepakliusu į rankas maskoliams. Ir paskyriau vieto rizikuoti įlįsti Vokietijojej verčiau keltaut užmarį. Bet užmarįj artymesnį pažįstamą už tave veik neturiu. Per tai kreipiuosiu prie tavęs, klausdams patarimo. Paryk susimildams kaip galint greičiau. Kaip gausi, tą pačią dieną už parašyk atgal. Delto, kad aš Vokietijojej ir negaliu gyvent. Turėjau pasitraukti iš . . . miesto ir dabar gyvenu kaime pas ukininką. Gyvenu iš pinigų, delto, kad darbo pas jį bernui nėra, apsidirba jis viens, o tuom labiau dabar, ziema. Be, to, da turiu gyvent teip, kad nieks nežinotų. Parašyk, ar galėčia nors iš pilvo pragyvent Amerikoje. Girdėjau, kad su pavasariu Amerikoje busė streikai, ar tiesa?

Jeigu mane smarkiai suspirs čionykštė policija, tai aš gal but išvažiuosiu nelaukęs tavo atsakymo. Dovanok, kad aš be tavo ant to sutikimo atvažiuosiu pas Tave, nes žinai pats — neturiu kur dėtis.

Pasilik sveikas.

19 (25) II. 06. Jonas K.

P.S. Pšiakref, tai velniškas padėjimas.

Kalvarija. (Suvalkų gub.). Politiškieji Kalvarijos kaliniai padavė valdžiai šiuos reikalavimus:

1) Kad būtų paleisti visi, atsėdėjusieji savo laiką (dabar nepaleidžia, kad ir kam jau pasibaigia tas laikas;

2) kad tuojau būtų atsiųsti nusprendimai (dabar yra daug tokių, kur sėdi jau daugiau, kaip mėnuo, nusprendimo jokio neturi);

3) kad būtų leidžiama viems matyties su artimaisiais giminėmis (dabar tas ginama);

4) kad valgis gavėnioje būtų duodama be pasninko.

Tuos savo reikalavimus kaliniai paturi badavimu. Atsakė emė valgi vasario 17 (kovo 2) d. Baudausią ligi general-gubernatolius neišpildysias jų reikalavimų.

Mokytojai lietuviai. Iš Lomžos gubernijos į Kauno guberniją paskirti dar šie 7 mokytojai lietuviai: 1) Juozas *Rudvalis* — antrininku-mokytoju į dviklesę Dusetų mokyklą — Ezerėnų apskr.; 2) Juozas *Bubnis* — antriuinku-mokytoju į dviklesę mokyklą — Rasei niuose; 3) Juozas *Gribauskas* — antrininku-mokytoju į dviklesę Kelmės mokyklą — Ras. apskr.; 4) Baltrus *Talevičius* — mokytojo, padėjėju į Panjavos mokyklą — Panev. apskr.; 5) Antanas *Juodišius* — mokytojo padėjėju į Sedos parapijos mokyklą — Telšių apskr.; 6) Adomas *Balynas* — tam tarpui į Subačių — Ukmergės apskr.; 7) Kazimieras *Gorinas* — antrininku-mokytoju į dviklesę Anykščių mokyklą — Ukmergės apskr.

Vilnius. Vakar kovo 7 d. Prozorovienės mergaičių gimnazijoje prasidėjo lietuvių kalbos išguldymas. Mūsų kalbos pradėjo tekai mokyti Jonas Jablonskis.

Toji diena bus, žinoma, atmintina ne vienoms mokinėms ir ne vienam J. Jablonskiui: tą dieną Vilniaus gimnazijoje pradėtas toks darbas, kuriam lig-šiol buvo uždarytos durys beveik visoje Lietuvoje.

„Liet. Uk.“

Lietuviai-valstiečiai Katalikų Konstitucjonalistų susivaziavime.

Vasario 20 dieną Vilniuje buvo Katalikų-Konstitucjonalistų partijos susivaziavimas. Už kelių savaitių prieš tą susivaziavimą, kai-kuriose Vilniaus gub. parapijose buvo dalijama lenkiškai spauzdintoji partijos programa. Mūsų lietuviai pabiržiečiai prašėme savo klebono, kad mums duotų tą programą lietuviškai parašytą, bet klebonas atsakė, kad tokių neturįs. Nors daug kas mes nežinome, kas toje programoje rašoma, teč aus atvykome kviečiami Vilniū, tikėdamies, kad mums bus visa, kaip reikiant, išdėstyta. Susivaziavime buvo daug kalbama apie įvairius daktus, bet beveik vien lenkiškai ir mes daugelis labai ką tesupratome. Kaip paskui išsikalbau, nevieno mūsų sodiečio norėta pakelti savo balsas, tik nesuprantant apie ką šnekama, nebuvo kaip. Man išėjus iš salės burelis, lietuvių teip šnekėjosi tarp savęs: „Tai ko gi mes važiuom, po kelius rublius išlavėm ir nieko nelaimėjom? Matyti, kad partijos įkurėjams mes nekiek terupime. Gailu, kad mums prieš važiuojant niekas nepasakė, kas čia bus“. — Kitas burelis šiaip skundėsi: „Mat, sako, ne vienas iš mūsų neišrinktas“. —

Kur? — klausiu priejės: „Nagi važiuoti Peterburgau, ton Dumon“. Paaiškinau, jog tai nebuvo Dumos atstovų rinkimas. — „Tai kas gi čia buvo?“ — klausia manęs. — „Ar negirdėjote, ką vienas kunigas lietuviškai kalbėjo?“ — „Girdėti, tai girdėjome, tik nedaug tesupratome. Sakė labai trumpai ir visi ponai kaip pradės tuo metu kedėmis bruzginti po aslą, ir nieko negalėjome išgirsti. Aprimo tik pabaigus kunigeliui kalbėti“. — Baidiant eiti namo, prisivijau apie 10 žmonių iš Merkinės parapijos (Trakų apskr.). Girdžiu šnekasi: „Gal ryt bus visa lietuviškai“. Man pasakius, kad jau visą pasibaigė, merkiniečiai labai nusiminė.

Pabiržietis.

(Iš „Liet. Ukininko“)

Iš Prusų Lietuvos.

„Susivienijimas Prusų Lietuvių“.

Kaip abelnas Prusų lietuvių gyvavimas yra silpnas, teip yra ir su „Susiv.“ gyvavimo. Nors čionai kelios draugystės skursta, tai tačiau prie „Susiv.“ nėra nė vieno prisidėjusi; jis susideda tiktai iš pavienių ypatų, kurių skaitlius siekia į 50. . . .

„Susiv.“ tikslas yra: Platinėti brolišką meilę ir apšvietimą tarp vientaučių lietuvių. Statytą tikslą atsiekti mierijama per spaudinimą ir platinimą lietuviškoje kalboje knygų, atžymių ir laiškelių, kurie šiek-tiek apšvietimui dera, arba šioki-tokį tautišką turinį turi, per parengimą susiejimų su prakalboms ir per įtaisymą kuopų bei knygynų. Kada „Susiv.“ savo pradžioje susiejimus tankiai atlaikydavo, tai buvo sąnarių skaitlius 100 atsiekęs, kurie tačiau kapitalo pagundymus pakelti ir 1 markę ant metų „Susiv.“ mokėti mokėti turėdami, atpuolė ir tokiu budu sąnarių skaitlius neaugo, bet mažinos. Tuli

draugai vėl pradėjo „Susiv.“ įsteigėjui A. Bruožiniui bei J. Lapinui per didžią „Tėvynės meilę“ prikaišioti ir turėjo viltį, jog per įtaisymą kuopos bei knygyno bus Lietuvai pagelbėta...

Rudenį 1904 metų tapo Tilžeje „Susiv.“ kuopa įsteigta ir neužilgo po to teosofišką skaityklą kuopos skaitykla įtaisyta. Bet, gaila, skaityklą telankė, išėmus kuopos sąnarius, tik viena-antra ypata. Skaitykla dar tebėra, bet ją lankančiųjų skaičius visai su mažėjo...

Nuo įsteigimo (24 birželio 1901 m.) iki dabar išleido „Susiv.“ tris knygetes: 1) „Bendraitė“, kurios turinys yra tautiški papasakojimai, eilės, mįslės bei apsakos; 2) „Sėnutė“, vienas tautiška istoriško turinio; 3) „Apsireiškimai iš žemės gyvenimo“, kurioje kiekviens skaitytojas tikrą supratimą apie gamtą ir visus jos veikimus rasti gal.

Išleidimas paskučiau minėtos knygetės turbūt užgavo ne vieną prasiško fanatiko jausmus. Pons Jurgelaitis, kurs pažįstamas kaip uolus katalikas ir kuriam „Susiv.“ veikimai nekarta kaip bedieviški pasirodė, nesidrovėjo net per „Naują Lietuviską Ceituną“ pasakyti — „Susiv.“ sunyks; jo išgelbėjimas tik tame, jeigu „Susiv.“ sąnariai jį, nors jį ir ne sąnarys, už pirmsėdį išrinktų. Be abejonės jis pirmsėdystę įgavęs rupintųsi visų pirmu tą „bedievišką“ knygetę sunaikinti...

O ne viens p. Jurgelaitis yra kurs bedievystės bijos; teip pat filozofijos daktaras, kun. Gai galaitis esąs uždraudęs knygų pardavėjams tą „bedievišką“ knygetę platinti... Taigi mat, kas trukdina lietuvių plėtojimą ir apšvietimą Prūsų Lietuvoje?! Koku budu skiriamas apšviestų evangelikų kunigas nuo tamsaus kataliko?... Kas norėtų užginčyti, jog tikybės

užtarėjai nėra apšvietimo ir tautystės priešai?

Rodos, kito kelio nėra žmones prie išpažinimo tiesos priversti, kaip atveriant šaltinius mokslo ir parodant tikybės priegadingumą. Jeigu „Susiv.“ prie šito tikslo prisilaikys, tai jis savo pareigą dėl lietuvių pilninteliai atliks. Gaila, kad jam truksta pinigų spēkų...

Radvilas.

Isz Didz. Britanijos.

Glasgow, Škotijoje.

„Laikas“ N.7 Glasgovo „Šiesos Draugystės“ kuopa, užsiuola ant Revoliucijos Šelpėjų Komiteto Didziosios Britanijos. Sako, neteislingai pasielgė komitetas, kad tik vienai L. S. D. Partijai paskyrė visuomenės aukas. Čia išreikšiu, kad Glasgovo kuopa da ne vieno cento nėra pridėjusi prie minėtų aukų ir dar ne jokiai partijai ner aukavusi...

Glasgovo „Š. D.“ kuopa žada rinkti aukas ir pati, be komiteto tarpininkystės, siusti L. S. D. P. ir L. D. P. po pusę. Mat nabagai seja neušitikejimą, buk komitetas neišpildytų jų noro, jeigu pridudami jam savo surinktas aukas, nurodytų padalinti jas pusiau.

Glasgovo „Š. D.“ kuopa turėjo sausio 1 d. balių. Dalį pelno skyrė kankintiniams. Per balių sukolektavo 2 svaru 16 šil. su viršum; teip gi kankintiniams.

Tie visi pinigai da neišsiusti. Kuopa apie tai tyli ir tik Rev. Šelp. Komitetą stengiasi parodyt neteisingu.

Daugmatis.

Mūsų „revoliucionieriai“.

(Iš privatiško laiško.)

Pasakysiu keletą žodžių ir apie Škotijos „revoliucionierius“. Pasielgimas Amerikos lietuvių revoliucijinio komiteto, potam kilusieji vaidai — mus pamokino. Teisybė, mūsų

„inteligentai“ — demokratai ir stengėsi, kad išrinkti komitetą tokį, kuris dalintų aukas visiems: demokratams, socialdemokratams ir kitiems; bet jiems tas nenusisekė. Keletas susipratusių darbininkų tuojaus tą patėmijom, ir pradėjo me agituot aplinkinių kuopų tarpe, kad rinkti komitetą tokį, kuris šelptų tik tikrus revoliucionierius, kurie kovoja su ginklu ir visokiais pragumais prieš carizmą; ir mūsų „inteligentų“ plianai nukrypo. Dabar jau bando protestuoti (žr. „Laiko“ N.7 Glasgovo „Š. D.“ kuopos, straipsnį: „Dėlei aukų dalinimo“), kad aukos negerai tapę padalintos, kad demokratai ir esą revoliucionieriai. Nors demokratai jau kalba tik apie evoliuciją. Ir dirba ne kaipo revoliucionieriai, o tik kaipo evoliucionistai.

Liet.-Kataliku Kongresas.

„Žvaigždė“ rengia kaip gyvai lietuvių-katalikų „kongresą“. Ji niekina lietuvių susivaziavimą buvusį vasario 22 d. Philadelphijoje ir jo nutarimus; nurodo jo klaidas ir iš tų klaidų mokinasi savo „kongresą“ atlikti kuo-puikniausiai, kuo-pasėkmingiausiai, kad Lietuva, apie kurią „kongresas“ tik ir suks savo galvą, iš-syk atsistotų ant tvirtų kojų.

Daro mat „praktiškai“. Tik vieno dalyko nežino, kurs visą „kongresą“ sudarkys... Ne tas tai dalykas, kad tame „kongrese“ gali but pakeltas iš doresniųjų katalikų pusės kuo-skaudžiausias (ir svarbiausias) šios dienos klausimas, butent — kunigų vienvaldiškai-kapitalistiškas viešpatavimas ir iš to atsikratojančioji parapijonų revoliucija, kaip ve — Chicagos „Apv. Dievo“ parapijoje. Šitas dalykas nebus pajudytas, nes žmonės, kurie bus nuziūrėti, kad gali panašius klausimus pakelti, nebus

įleisti į „kongresą“, nes tokiems delegatams parapijų ir draugysčių viršininkai, — kurie, kaip „Žvaigždė“ paaiškina, yra klebonai, — nepatvirtis mandatų. O be tų „viršininkų-klebonų“ parašų ir antspaudų delegatas jei ir bus įleistas, tai neturės balso. Iš šito tiktai matyti, kaip mitriai kunigai elgiasi: išsyk sakė, kad „kongrese“ bus duota kiekvienam kuo-liuosiausiai išreikšti savo nuomonę; tolesnigi padavadijimai, — lyg koki „ukazai“, „cirkuliarai“, — aprubežiuoja duotas taijai „dumai“... argu „kongresui“ tiesas. Į „kongresą“ žmonės susirinks tiktai pritarti kunigams. Kunigai skaitys referatus apie Lietuvos reikalus, pasmerks revoliuciją Maskolijoje abelnai, o ypatingai Lietuvoje; na, gal prie tos progos pasmersks ir Chicagos „Apeizdos Dievo“ katalikus, išvadindami juos „eretikais“, „bebieviais“, „socialistais“! (Teip „Žv.“ juos jau išvadino). Delegatai tam viskam pritar...

Tai da ne šitame gresiantis „kongreso“ nenusisekimas...

Referatai tie bus paremti ant „Programo Lietuvos ir Baltgudijos konstitutiškai-katalikiškos partijos“. Ta „programa“ perspauzdinta iš „Žv.“ N.9 liko išdalinta vieną nedėdienį visiems susirinkusiems į bažnyčias; visus jos punktus pataria „ant extra-susirinkimų (parapijų ir draugysčių) apsvarstyti ir nutarti“. Tai gi, ta „programa“ — tai „kongreso“ širdis.

Iš-syk ta širdis tvaksėjo puikiai. Toliaus jau pati „Žvaigždė“ priminė, kad ne labai, esą, galime remtis ant konstitucionalistų katalikų programos, nes jie per daug traukia prie lenkų. Jau čia pradeda „širdis“ silpnėti, jau matyties pirmi simptomai da negimusio „kongreso“ ligos... Da bus blogiau, jeigu lietuviai katalikai žinos, kad ta „parti-

j." yra tikrai lenkų-klerikalų, kurie „lietuvystę“ kitaip ne vadina kaip „litwomanią“ ir prieš kuriuos net pati „Žvaigždė“ neseniai kovojo. Tą „partiją“ sutvėrė keli Vilniaus lenkai, nekenčianti lietuvystės; jų pryšakyj stovėjo vyskupas Roppas, kurs dagi pirmsėdžiu tapo išrinktas ir jo apdirbtas programos per vieną susirinkimą liko vienbalsiai priimtas; prietam ta programos tai jau ne ta pati, ką „Žvaigždė“ paplatino, — jis perkoštas ir didžturčiams pritaikytas. Vienok programą priėmė net ir kai miečiai — kaip „Gazeta Wilenska“ rašo — ne delto, kad jis jiems patiko, tik delto, kad jis vyskupo „apdirbtas“. O „Liet. Ukiniukas“ (N10) da teisingiau paaškina: kaimiečiai, kurių dauguma buvo lietuviai, nesuprato, kas ten kalbėta, kadangi lietuviškai kalbėti nedavė... kuomet viens kunigas ėmęs kalbėti lietuviškai, tai visi poniai ėmę bruzditi kedėms į grindis... (Šitą žinią perspaudziname šiame numeryje. Red.).

„Žvaigždės“ N12 randame jau pabarimą lietuvių, kad vieni rupinasi „ginklus gaminti“, kiti — kad aukos nepakliūtų į „svetimos partijos rankas“, tretii — kad „atsakančią skorespondenciją (!) nuveltii“, o nematą pavojaus, kad lenkiška kalba platinasi Lietuvoje. Kaltina kitus, pati nekalta, nors žinojo, kad „konstitutiškai-katal. partija“ yra tai goveda aršiausių lenkystės platintojų, dagi sau organus vien lenkiškus apsirinko, o vienok prie jos visi „Žvaigždiniai“ šlieja. Rods, dabar, gal — but, jau atkarto, nes šiame numeryje nieko nemini nė apie „partiją“, nė... apie „kongresą“. Taigi gal jau ir „kongresas“ neįvyks, gal po garsių šauksmų jisai mirs negimęs?... Tame ir dalyks. Tuojaus pamatysime.

Minėta „Gazeta Wilenska“ N9, iš sausio 24 d., straipsnyje „Powszechna zgoda“ rašo šiteip: „Konstitutiškai-Katalikiškiosios šalininkystės likimas buvo mažu fejerverku ant pilko bespalvio pastovo savotiškos rutinos ir tykumo. Sumirgejo žiburėlis, iššaukė negando ir neužsiganėdinimo riksmą tarp išbudintų iš snaudulio ir žiburėliu apšviestų tautos tėvų, ... ir užgeso, prispaustas ta pačia ranka, kuri jį užžibino“. Užstojusi „visuotina santarmė“, o „partijos“ organas, „Noviny Wilenskie“, tuojaus miręs, ir tik „Kur. Litewki“ da talpsijas „enuncijacijas“ tos nusikaršinusios „partijos“ arba „šalininkystės“.

Tai gi lietuvių-katalikų „kongresas“, kurs turi atsitūti Wilkes-Barre balandžio 17 d., bus ir tik tai mažu — mažyčiu fejerverku. Jau, turbūt, ir dabar tas fejerverkutis perdegęs, kadangi „Žvaigždė“ su sykiu nutilo — kaip užsiuta. Jau „Žvaigždė“ „kongresmonai“ pamatė, kad jų širdis — „programa“ eina ant vėjo, to dėl pradėjo iškišt kitus reikalus, kuriuos „kongresas“ turėsias apkalbėt. Bet čia tarp jų pačių „kongresmonų“ nesutikimas. Patrimpas — tas garsusis „Z-dės“ publicistas ir „socijologas“, — užmanė paremti „Vilniaus Žinias“, išsirošant jas kiekvienam geram lietuviui, — tą turįs „kongresas“ nutarti. Bet „Z-dės“ „menadžierius“ nesutinka: jis į to vietą užmano da kitą dien raštį įsteigti (!), Amerikoje, o ne, tai remti kaip galint „Žvaigždę“ (žr. „Žv.“ N12).

Tai gi jau pamato ir medegos nėra tam busimam „kongresui“, ir delto jis, turbūt, amžinai vadžsis „busimu“...

Nelaisvamasis.

Dėlei Senapiliečių atsišaukimo.

Kadangi tam atsišaukimui perėjus per protus visuomenės ir pajudinus jų širdis pasigirdo aidas („Vienybės“ N.11 tulo p. M.), tai neprošalį bus ir man atsiliepti ir šį bei tą pranešti, ar pasergėti.

Jau valanda laiko kaip j mane buvo atsišaukia keletas Senapilės lietuvių-mokinių su meldimu parenkti jų sumanyimą — įsteigti knygynėlį. Tam tikslui jie mane skatino pajudinti tą klausimą vietiniuose (amerikiečių) laikraščiuose. Bet kadangi toks klausimo pajudėjimas beabejonės suteiktų man daug nesmagumų ir neuzsitikėjimą visuomenės, todėl aš jiems (senapiliečiams) daviau atsakymą su nurodymu, kad jie patys mėgėtų atsišaukti. Atsišaukime (tilpusiame „Vienybės“ N9) minima, jog „knygas galima siųsti stačiai Tilžen arba mūsų įgaliotam (man) B. Žiuriui“. Kodėl nepadavė antrašo tiesiog Senapilės knygyno, be tarpininkystos Tilžės ar Naugatuck'o, tas išaiškina tuom (kaip jie man patys pranešė), kad patalpinimas antrašų inicijatorių to knygyno, būtų vien tiek, ką atidavimas jų tiesiok į rankas inkvizitorių — caro tarnų... Tiesa tą „antrašą“ man prisiuntė ir reikale aš galiu kiekvienam jį suteikti. Bet klausimas: ar galima siųsti tiesiok tik *cenзу ruotas* knygas, ar abelnai visas?... Tas klausimas ištikro sukasi po omenę ir pasilieka visgi neišrištu. Kaip man rašė senapiliečiai, tai legališkas knygas galima esą siųsti tiesiok Senapilėn, bet „nelegališkas“ būtų geriaus siunčiant Tilžen, iš kur jie patys (savo lėšomis) parsigabentų. Bet vis gi ir nekaltos įtalpos knygas siųsti tiesiok būtų, beabejonės, nepergeriausiai, kadangi tos ypatos (inicijatoriai) ir teip yra gana persekiojamos, o pasiro-

dzius nors mažiausiai krisleliui „nusizengimo“, beabejonės, reiktų atsidurti „belangėje“.

Kas link mano dalyvumo tame dalyke, aš labai nenorėčia to „užsėmimo“; vieną dėl neturėjimo laisvo laiko, antrą dėl kiekvienam suprantamų aplinkybių... Kas kita būtų jei T. M. Dr-stė tai apsiimtų patarnauti. Tiesa juk ir T. M. Dr. turi savo įstatuose pažymėjus, jog „knygos beturčiams Lietuvoje dalinamos dovanai“. Tai gi ar čia nė būturai?...

Kas link knygų „apsitrynimu“, tas — nesvarbus dalykas, o dar nesvarbesnis tas, jog jie turės po keletą egzempliorių. Juk gali atsirasti ir keletas tokių, kurie norės perskaityt tą pačią knygą vienu kartu. Kiek man žinoma tai ir apdarymu knygų jie patys užsiima, bet jei apdarytas nusiųsti, tai, žinoma, geriaus.

Priegtam turiu dar pridurti, jog tas knygynas jau pradeda gyvuoti ir jau turi keletą knygų, bet vis-gi dar toli ne visas. (Į jį galima siųsti netik lietuviškas, bet įvairių kalbų ir turinio: prancuziškas, graikiškas, lotyniškas, vokiškas ir tt. ir tt.) Kiekvienas gal suprasti, jog da bartiniai mokiniai daugiausiai esti iš eilės tų pačių skurdzių-ukininkų, norinčių įgaut apšvietimą, ir jie pragyvenimą daro daugiausia iš repeticijų, taigi pinigų turėt negali. Kas link šelpimo knygomis, tas dalykas ištikro turi ne menką vertę, nes iš mažens pripratę prie skaitymo galės ateityje daug patarnauti nuvargintiems mūsų broliams.

16-II-06.

B. Žiurys,

P. O. Box 371

Naugatuck, Conn.

P. S. Jai kuris nori gauti kokias nors informacijas kas link Senapilės mokinių, laikrepiasi prie manęs, augščiaus padėtu antrašu. *B. Ž.*

Politiszkos žinios.

Maskolijos revoliucija. Pereitą savaitę sušaudė leitenantą Schmidta ir tris jo draugus, kaip vadovus pereinamais metais iškilusio maišto jureivių ant Juodųjų jurių. Schmidtas prieš egzekuciją šiaip pasakė 60-čiai jureivių, kurie buvo pastatyti jį sušaudyti: „Mirštu už Rusijos žmonių ir tėvynę ir daugelis iš jų be abejonės numirs už tą patį reikalą“. Kunigo nepriėmė ir nenorėjo, kad jam akis užrištų prieš smertį. Ta egzekucija iššaukė naują jureivių maištą. Buvo pranešta, kad visas Sevastopolio miestas liko jų išdegiutas. Bet paskiaus aiškino, kad tai paskalas. Teipgi neteisybė, buk jie užmušę visus aficerius. Peterburge ir Maskvoje sumišimus pakėlė ar trys pulkai, išieškimui protesto prieš tą valdžios darbą.

Atinantis pavasariui jau prasideda visuotinas streikas visoje Maskolijoje, ypatingai miestuose, gulinčiuose apie upę Doną. Ekaterinoslove dabar streikuoja jau su viršum 16,000 darbininkų.

Buvo pranešta, kad ministrų pirmsėdis Vittė, jau tikrai atsiskęs nuo tarnystės ir caras tą jo atsiskęmą priėmęs. Vittė sergąs širdies liga. Dabar vel valdžia užgina tą žinią, ir Vittė esąs sveiks...

Peterburge pasklido lapeliai su pažymėjimu, kad „cenzūros leista“, „spauzdinta gradonačalstvos (miesto valdybos) spaustuveje“. Tuose lapeliuose šaukiama išmušt, išvyt visus žydus iš Maskolijos ir pasakyta, kad Vittė esąs žydų prietelius. Šaukiama gelbėt „šventą Rusiją“ nuo jos neprietelių. Panašių prieš žydus atsišaukimų paplito ir kiuos miestuose. Delto žydai nusiuntė deputaciją pas Vittę, kad papriešintų tą „juodąją šimtinę“. Vittė prižadėjo (bet neištesės!) Valdžia visa dabar pavirtus į biau-

riausią „juodąją šimtinę“. Kazokų, policijos su šnipais siautimas po miestus ir kaimus — kas, kad ne ta velpiškiausia „juodoji šimtinė“? Bet yra ir slaptoji „juodoji šimtinė“, kuri prisidengus „cicilikų“ vardu plėšia žmones. Valdžiai ji labai po ranka, nes gali sykiu su popais ir su mūsų katalikų kunigais skelbti, buk tai socialistai tą darą; mat tuomi nori žmones atitraukt nuo revoliucijos, įpykūt ant revoliucionierių. Bet žmonėse vis kyla ir kyla didesnė neapykanta prieš valdžią, nes visados pamato jos nedorybes.

Valdžia eina silpnyn pinigiskai. Mokečiai, ką dabar viršininkai su kazokais išlupa iš žmonių, vis-tiek valdžios reikalų neparems, nes jie nugarinės, gali tvirtit, vien į pačių viršininkų kišenių. O pasi skolit, kaip jau buvo pranešta, negauna. Tuo tarpu pati valdžia savo dienraštyj „Ruskoje Gosudarstvo“ (priedas prie „Pravitelstven, Viestn.“) praneša — neaiškiai, vyniodama į bovelną, bet duoda suprasti, kad pavasarinės ratos savo skolų ir procentų už jas negalės užmokėt. Pinigiškas caro valdžios nupuolimas beveik toks, kaip Turkijos. Turkija dabar teipgi negali išmokėt Maskolijai pripuolančios metinės dalies karės mokesčių. Tiktai gal Amerikos turčiai nebijos įkišti savo pinigus už įvedimą naujo geležinkelio Siberijoje. Eina derybos, bet vis sunkiai.

Prancuzijoje, atsitikus dideliai eksplozijai anglių kasykloje, Courrieres apygardėj, ir žuvus ten 1,200 darbininkų, sujudo visi angliakasiai ir pakėlė visuotiną streiką, reikalaudami didesnio užmokesčio ir geresnės apžiūros. Daugiau kaip 80,000 darbininkų sujudo. Sumišimas auga. Kariūnė liko pašaukta „tvarkai“ apginti.

Konferencija Algeciras'e (Ispanijoje), nuo kelių savaitių besitęsianti Maroco klausime, tik ateinančią savaitę žada pasibaigt. Maroco, puslaukinė Afrikos viešpatystė, kaip žinoma buvo gardus kasnis Vokietijos ir Prancuzijos valdžioms, — suprantama, turčiams, — nes ten atsirado geros rinkos pardaviniams — todėl pradėjo vaidytis, mat kaip čia pasidalyt. Dabar vienok gresianti karė tarp jų neįvyks iš baimės revoliucijos, kuri gali iš Maskolijos užkrest ir Vokietiją. Prancuzija, sako, daugiau laimėsianti, butent tiek, kad Anglija ir kitos šalys turinčios didesnį prie jos simpatiją negu Vokietija. Bet Maroco bus „globoje“ ne vien Vokietijos su Prancuzija.

Iš Amerikos.

Permazai vieno paties.

Neseniai buvo pakartas Hoch'as, kad turėjo kelias dešimtis pačių (kitas nužudė). Dabar atsirado moteris Ida May Knapp, kuri per 7 metus ištekejo už 6 vyrų. Areštavo ją mieste Cincinnati, Ohio, kur jau begyveno su 3-mis vyrais... Ida Knapp turi tik 28 metus.

35 moters

užsinuodijo.

Xenia, Ohio. 35 moters turinčios užsiėmimą prieglaudoje seniems kareiviams ir našlaičiams po žuvusių kareivių netikėtai pavalgus pietus apsirgo. Pašaukti gydytojai atrado, kad moters užsinuodijo valgiais virtais variniuose nebalituose induose. 9 moters nuo jų vario nuodų pasimirė.

Angliakasių reikalai.

Antra angliakasių konferencija prasidėjo kovo 15d. Indianapolisje. Mitchell'is kalbėjo į delegatus teip, kad tie aiškina, jog jis norėtų kaip nors užadėti gresiantį streiką. Patrick

Dolan, 5-to distrikto prezidentas, kurs tiek įsipyko Mitchell'ui, buvo nepripažintas delegatu, nežiurint ant to, kad jis ir turėjo net 3 mandatus. Jis ketina skųstis teismabučiui, — tai bus triukšmo... Balandžio 1 d., sulyg Mitchell'io užmažymo, vel bus konvencija bendrai su operatoriais, kurie prisizadėjo but. Bet angliakasiams nežada pakelt, uždėt bent vieną centą. Tos konvencijos tik unijų pinigus eđa.

Streikas.

150 darbininkų dirbančių prie statymo magazynų geležinkelio kompanijai Santa Fe Chicogoj sustreikavo, kad kontraktoriai priėmė prie darbo negra, pirmiaus pavarytą pagal darbininkų reikalavimą.

Atviras „skebukų“

biuras.

Wilkes-Barre, Pa. Vienoje vietoje čia yra prie durų prikaltas apgarsinimas, kad reikalauja 5,000 darbininkų. — lenkų, lietuvių, slovakų ir k. — į West Virginiją. Suprantama, kad tie pagauti darbininkai nematys Virginijos, o tik bus nuvežti kur į mainas ir bus prakeiktais skebsais, kuomet angliakasiai sustreikuos.

14 angliakasių

užmušta.

Ouray, Colo. Pereitą savaitę buvo didelės pusnys, daugybė sniego užgulė kelias kasyklas ir jų triobas. Nuo kalno krisdamas sniegas užmušė 14 žmonių. Prie kasyklų negali prieiti. Kasama takai.

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevychius iš Nanticoke, Pa. pabaigęs universitetą atidarė ofisus šiose vietose: 43 Coal Exchange Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai kurie turėsit kokį reikalą kreipkitės pa savo tautietį Tamą Butkevychių.

„Vienybės“ redakcija telephonas (PEOPLE'S telephone) 7145.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Union City, Ct. Korespondencijose galima patemyt veik tuos pačius veikalus lietuvių kaip Union City'je teip ir Naugatuck'e. Todėl sė pasiskinu, kad Union City ir Naugatuckas veik tas pats miestas, skirtumas tik varduose, tarpe jų triobos nesibaigia, nors rečiau apgyventa. Todėl gi ir lietuviai darbuojasi išvien.

Mūsų miesteliai ikišiol nors darbavosi įvairiais budais ant tautiškos ir kitų dirvų, bet svarbą rolę vis-gi nelošė istorijoje Amerikos lietuvių. Pagarsėję buvo tuom, kad veik kas savaitę keldavo puotas ir šokius naudai vietinių draugų. Bet šiame laike (ne noriu pasigirti) žadama arba bandoma sukursti. Šv. Jurgio dr-stė padidino savo svetainę (Linden Parke), įtaisė sceną dėl lošimo teatrų ir t. t. Už dangą aukavo vietinis Lietuvių Ukėsų Politiškas Kliubas, ant kurios tapo nupiešti. Dr. V. Kudirkos ir Simano Daukanto paveikslai. Apačioj Trakų pilis ir viršui Žirgvaikis su iš šonų suklestoms lietuviška (baltai mėlyna) ir amerikietiška vėliavomis.

Apart to mūsų tautiečiai įkurė lietuvišką knygyną po vardu „Dr. V. Kudirkos“ kuriame su paaukautomis knygomis viso yra vertės ant \$80,00. Tai menkas truputis, bet dar tik pradžia. Tam tikslui susitvėrė tikra kuopelė, kuriai įstodami užsimoka 1 dol. įstojimo, ir paskui gali naudotis knygomis. Apart to dar kaip kada padaro šokius dėl padidinimo įplaukos. Gyvuoja čia ir L. S. P. A. kuopelė kuri perėjus dienas savo snaudulio įradėjo atbusti. Kaip girdėtai, jau suaugo į 10 narių ir dar žada plėtotis. Lietuviškų draugų čia yra išviso, jai ne klystu, 8. Dar žada tvertis teatrališka ir dainininkų ku-

pos. Moterų dr-stės yra dvi: „Lietuvos Dukterų“ ir „Birutos“, vienok ant tautos labo kaip pirmos teip ir antros dar nieko nenuveikė. Pirmoji susidedanti iš „uzboninių“ moterų apie tai tik ir rupinasi, o antroji silpna pagal skaitlių sąnarių. Liet. Uk. Polt. Kl. jau buvo besirengęs kriksti, bet dar atsilaikė. Viena tik šv. Jurgio dr-stė gieda Te deum laudamus... Mat ta skaitlingiausia. Apšviestiesnių lietuvių nedaug tų yra, bet ir tie patys karštinasi rupindamiesi labiau apie savo gerovę, negu apie gerovę draugijos. Mat jiems draugija atrodo visai kitokioje prasmėje, butent po kapitalistišku jungu saldesne... Lietuvaitės ir-gi neparodo savo prielankumo dabartiniam judėjimui: joms dar vėjai laksto po smegenis... Gaila kad čia neatvysta apsigyventi prakilnesnių vyrų, kurie galėtų pajudinti lietuvius iš saldaus snaudulio. Gaila kad jie neišvysta upelių kraujo ir auštančios aušrelės mūsų tėvynėje Lietuvoje. Jie regi tik storpilvius „krezus“ ir laižydami nei lapė prie dešretų lenkia sprandus iki žemės už ... marga popierėlę, kuri jiems malonesnė, negu labas visos draugijos Atbuskite broliai iš snaudulio kioto Ir imkit doresnes mintis Ir akis prakrapštelę pažvelkit ant svieto Ko laukia nuo jus prigimtis!...

Vietinis.

Courtney, Pa. Čia gyvena lietuvių 9šeimynos ir pavienių apie pora tuzinų. Dirba visi anglies kastynėse. Iki šiolei darbai gerai ejo. Tik tai šią savaitę buvo vanduo labai augštai pakilęs, tai daugums kastynių negalėjo dirbti. Čia lietuviai turi jau treči metai draugystę pagalbinę, vardu „Lietuvių Darbininkų“. Teipgi ir S. L. A. kuopa 92. Yra keletas lietuvių mylinčių savo tėvynę Lietuvą, kurie nesigaili pašvęsti laiką ir centą ant revo-

liucijos. Jau čia buvo parengta apie keturis sykius susirinkimai, prakabos, kur geros valios tautiečiai susirinkę su aukavo kelias dešimtis dolerių (buvo garsinta „Spindulyj“, „Kovoj“ ir „Lietuvoj“). Yra čia keletas išgamų, kurie ne tik neaukėja, ale dar ir kitus atkalbinėja, sakydami, kad verčiau pragerti, negu aukauti kelis centus. Įmanydami lėktų gelbėt griuvantį caro sostą Draugystė ir toliaus rengia prakalbas ir kiekviens stengias sukviesti kodaugiausia lietuvių iš aplinkinių kaimelių. Draugystė yra susidėjus iš kokių 8 vietų, „pečių“, iš kur susirenka ant mitingų net už 15 mylių (anglišku) aplinkui.

Skaitytojas.

Wick Haven, Pa. Kovo 19 d. pas Stasį Kasparavyčią ant varduvių Juozo Šaipio susirinkusieji lietuviai sumetė revoliucijos reikalams \$3,00. Skiriame L. Soc. Dem. Partijai, siųsdami per „V. L.“ redakciją. (Aukautojų vardai ir aukos pagarsinta kitoj vietoj. Red.)

So. Boston, Mass. Atsakymas *Ex-Dobilui*. „V.L.“ NN28 ir 43 — 1905 m.

1 d. gegužės 1904 m. D. L. K. Vytauto Draugystė buvo nutarus surengti mass-mitingą su prakalboms. Draugystė atspaudino plakatus, davė halę ir partraukė kalbėtoją, drą J. Šliupą. Kalbėtoju už kelią užmokėta \$25,00; policmonui \$2,50, o 14 centų už nusiuntimą pinigų.

Geriaus, kad *Ex-Dobilas* paimtų akinius ir paziurėtų į „dziurnalą“, kiek Vytauto D-tė yra išmokėjęs ant tautišku reikalų. Draugystė nepraleido nė viena tautiška užmanymą, kad nebut aukavus. O komitetą teipgi negalima kaltinti, nes kiek per mitingus draugystė nutaria išspendyt, komitetas neturi tiesos daugiau spendyt. *Komitetas.*

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Guodotini Draugai:

Su šiuomi pranešu, kad L. M. Kazunas, naujasis „T. M. D-tės kasierius užsistatė bond'są ant \$500,00; teip, jeigu „T. M. D.“ pinigai žutų, tai p. S. J. Mockaitis iš Shenandoah, Pa. atsakytų už draugą L. M. Kazuną prieš A. Ramanaucką ir M. Paltanavyčių. Šitas bond'sas yra atsakantys, geresnio negalima padaryti, pakol draugystė neturės „čarterio“. Taigi pranešu visom kuopom, kad nuo dabar visi siųstų pinigus ant rankų naujo kasieriaus L. M. Kazuno, 101 S. Main st. Shenandoah, Pa.

Toliau pranešu, jog p. S. J. Mockaitis uždėjo bond'są už kasierių L. M. Kazuną ir nieko neskaitė už tą visą darbą. Ir p. Simonas Ramonaitis padarė raštus ir nėjokios užmokesties už tai nereikalavo. Teipgi Albertas Bridickas patarnavimo surengime visko ir buvo kaip liudininkas, nereikalaudamas jokios užmokesties už ką jiems visiems reikia ištartį širdinga padėkavonė.

Kas link Knygynų.

Pagal įnešimą p. J. Baltrušaičio, kas link sutvarkymo knygų į susitvėrusius knygynėlius Lietuvoje ir Amerikoje, aš pritarčia, kad mūsų knyginkas tuom apsiimtų, bet žinoma, čionai yra didelis darbas, tad klausymas yra, ar mūsų knyginkas apsiims tą viską dovanai atlikti? Butų gerai, kad jis patsai savo nuomonę išreikštų ir praneštų; jeigu nedovanai, tai kiek „T. M. D.“ tai darbas jo kaštuotų. Tas įnešimas yra labai geras, ir jeigu galėtume tą atlikti, bent kiek susitvarkytume platinime apšvietos.

Kita knygutė gatava.

Siomis dienomis tapo išsiuntinėta knygelė „Socijalizmas

ir Darbinikiškas klausimas". Tikiusi, jog visos kuopos jau gavo, ir pasirupis išdalinti draugam.

Molonų Draugail turėdami susirinkimus, pasirupinkite sušaukti konoskaitlingiausia ir pasirupinkite išaiškinti „T. M. D.“ mierius, idant patraukti konodaugiausia draugų. Dabar žmonių protai yra atdariau daugelis jau pradėjo misliti daugiau, ne kaip pirma, nes asitikimai Lietuvoje šiuose liukuose kone visus sujudino, kožnas ima daugiau misliti, daugiau protauti, idant suprasti, kodėl vargas spaudžia žmones, ir kam liejasi kraujas. Dabartės laikas mums pasirupinti, koplčiausia agitaciją vesti. Koznas imkimėsi už darbo. Mēs, kurie turime įtekmę kuopose, dauginkime sąnarius. Literatiškąs Komitetas bus teip geras parupinti atsakančių raštų, teip kad sąnariai daugintųsi ir knygelė labiau platintųsi.

Patarimas Draugams.

Bragų Broliai: Paziurėjus į mūsų draugystę, labai silpnai mūsų darbuojamės. Buvo rašyta ir šaukta, kad rupintumės platinti mokslą, bet ką gelbsti raštas, jeigu jo sėkla neranda sau dirvos, kur nukritus atneštų vaisių; bet reikia paanti, kad draugai „T. M. D.“ pasirupintų laikyti tankesnius susirinkimus, prakalbas ir mokliškų išsiaiškinius. Laikas mumi jau rupintis gauti tikro mokslo, kuris pritaikytų mus prie žmonijos, tvejiatčios politiką, pirklystę ir aičiau pažinti mūsų tautiškų reikalus. Aš jum pranešiu, kaip Bostono „T. M. D.“ kuopa sąnariai šiomis dienomis nutarė darbutis: apie 40 vyrų paėmė ruimą ir sutaisė suolus, gerą šviesą, į šitą ruimą jie susirenka 3 vakarus ant sanvaitės. Vieną dieną, nedėlioje po pietų laiko diskusijas. Diskusijas laikant mitingas yra veda-

mas parlamentališkai, ir kožnas mitingas naujas pirmsėdis, sekretorius ir visas komitetas yra renkamas teip, kad kožnas gautų progą vesti mitingus ir daryti tvarką. Panedėlio ir seredos vakarais mokinasi miesto politikos, teip kad žinotų, ką daro miesto urėdninkai ir kur su kokiais reikalais nusiduoti, ir toliaus lavinasi visoj politikoj, kaip tai tiesų darymo, tiesiško ir tiesų išpildymo, teip, kad suprasti politiką abelnai. Šita dalis mokslo pasirodo labai svarbi, nes net įstabu žiūrėti, kaip iš mūsų žmonių — kairių demokratų, republikonų ir socijalistų nesiranda suprantančių nė apie mažiausio miesto urėdninko tiesas, ir delto pas mus yra tiek susimaišymo, kad mažai turime supratimo apie dabartinį randą. Teipgi šitie vyrai mokinasi kooperacijos kaip žmonės susidėję po nekurią dalį pinigų galėtų vesti tarpavės pramonę, šitas teipgi svarbus daigtas ir paima nemažai kamantinėjimo. Tai gi mieli draugai, kodėl negalima šito padaryti visose kuopose? Yra daug tokių vietų, kur ruimas nekaštuotų nieko. Vienas iš draugų turėdamas didesnę ruimą, gali pašvęsti dėl tokių susirinkimų, o kada keli išsilavinsite ir mokėsite kitiems papasakoti, tada ne užteks jumi ir salės. Koznas žmogus, nors ir menkiausio supratimo, yra prielankus geram užmanymui, jeigu tik rasis gerų pamokintojų.

Naujokui.

Tamistai yra duota žinia su pasirašymu viso Centrališko Komiteto pasiųsti pinigus ir knygas naujam kasieriui L. M. Kazunui, ir pagal žmogiškąs tiesas jų tą turite atlikti. Jeigu „T. M. D.“ labiau užsiti tamista, ne kaip išrinktais sąnariais Centrališko Komiteto (Kada ir kur buvo rašyta apie neužsitikėjimą? Red.),

tai aš pirmutinis atsisakyčia ir palikčia savo vietą tamistai. Daugiau diskusijų jokių nenoriu vest, nenoriu but stulpu, ant kurio drabstytų visi, kurie daugiausia savo darbą atlieka riksmu. Kaip matau šiti sąnariai Centrališko Komiteto nieko nesako, nors jų nuomonės nėra priešingos mano nuomonėm, tad ir man geriau ty lėt. Nemažai nukentėjau per reitą pavasarį, kad įnešiau vienybėje šelpti revoliuciją. Tie patys, kurie tada mano įnešimą pavertė sau už didžiausią įnagį, 22 vasario susivaziavo ir be jokių nutarimų ir projektų išdirbimų, susivienijo. Delto nematau reikalo su vienu ar keliais rėksniais varyti disputus, jeigu yra gerai visiem Centrališko K-teto sąnariam, bus gerai ir man.

Su godone

Prez. T. M. D. *M. Paltanavičia.*

Revoliucijos naudai.

Aš piritariu pirmutiniam kuopų ir pavienių nutarimui, kaslink aukos revoliucijos reikalams: t. y. duoti iš izdo T. M. Dr. \$300,00 pasiunčiant L.S.D.P. \$100,00 yra duota, o \$200,00 tur but duoti.

Negerai daro T. M. Dr. prezidentas, kurs ignoruoja visuomenės balsus, o daro viens pats po savo valia nutarimus. Man regis sąnariai ir kuopos suprantata teipgi ant ko jos balsuoja ir kiek skiria.

Pritariu p. Naujokui, kurs ne nor perduot pinigų naujam kasieriui, kol ne išmokės tartus pinigus laike jo kasieravimo. *Fort. J. Bagočius.*

Forest City, Pa. 44-ta kuopa T. M. D. turėjo metinį susirinkimą 11d. sausio. Senieji užsimokėjo ir keli nauji prisirašė. Kuopos viršūninkais išrinkti: prez. A. M. Makauckas, sekr. R. Banionis, kasier. Vincas Jančaitis. Pinigus pasiilaikome pas kuopos kasierių, kolei naujas Centr. Kasierius neužims urėdą.

Mūsų kuopa patvirtina pirmą nutarimą \$300,00 (o su pirma pasiųtais \$100, tai \$400) Lietuvos S. D. Partijai, kaipo tikriems revoliucionieriams. Mēs išreiškiam širdingą ačių Westvilliečių, Ill. kalnakasių kuopai N.810, už tokią naudingą auką. Už kurią liko išleista tokia gera knygelė. Daugiau tokių knygelijų!

A. M. Makauckas, prez.

Newark, N. J. 4 kovo 1906

T. M. D. 8-tos kuopos nutarimai:

1) Kad viršūninkai, koveikiausia išpildytų kuopų nutarimus ir kaip yra nubalsuota ant revoliucijos \$300, kad pasiųsti.

2) Pinigus mūsų kuopa skiriame Soc. Dem. Part.; pasiųsti ant rankų Lizdeikos.

Kuopos sekr. *A. Stanelis.*

Susivienijimo L. A. reikalai.

Ar nevertėtų įvesti pašelpą ligoje?

Artinantės 21 seimui S.L.A. laikas pradėt svarstyt reikalai, kurie išeitų ant naudos mūsų pačių ir mūsų organizacijos.

Aš kaipo narys 96 kuopos S.L.A., atiliepiu į draugus ir drauges mūsų garbios organizacijos, su užmanymu įkurti skyrių su pagalba ligoje.

Daugelis draugų gyvendami tulose apygardose, kur randa si mažas skaitlius lietuvių ir draugystės negalima užlaikyti, priversti yra rašytis prie anglišku, kur brangia kaštuoja ir iš to mažą naudą turi. Kitur yra bažnytinės draugystės kur draugas įstojaš apart mėnesinės mokes ties, turi mokėti ir bažnytinę, t. y. išpirkti iš nuodemių, kas labai brangiai atsieina. O be pašelpinės draugystės biednas darbininkas negali užlaikyti ba ne vienas nežino kokia jo laukia ateitis, o turtų šią gadyuę darbininkam beda sukraut tiek, kad be pašelpos batų galima užlaikyt laike

ilgos ir sunkios ligos, kur tan kiausiai darbininkus kankina. Man besikilnojant iš vienos vietos į kitą bejieškant darbo po Illinois valstiją, teko girdėt daug pasiskundimų nuo brolių lietuvių kad vien dėl posmer tinių į Susivienijimą nenori prigulėt, ba vienos posmertinės neužganėdina vargšų darbininkų: jie reikalauja pašelpo ligoj pirmiau negu posmertinės. Taigi reiktų įkurti skyrius su pašelpa ligoje: daug žmonių mielai pristotų. Prie tam galėtų pristoti ir draugystės su savo sąnariais, nes kai kurios draugystės dėl mažo skaitliaus sąnarių nyksta ir miršta, su skriauda įkurtojų.

Taigi meldžiu mano užmanymą apsvarstyti kuopoms ir pavieniam ir ant seimo įnešti tą klausimą.

Man rodas tas užmanymas lengvai galėtų būti įvykdomu, nes, duokim sau, galėtume mokėti įstojimo į pašelpinį skyrių pagal metus, kaip paprastai draugystėse yra. Mėnesinės taip pat. (Mūsų draugystėse tankiausiai moka po 50 c ant mėnesio) Įkurus pašelpinį fondą įstojus sąnariš per 6 mėnesius turėtų but suspenduotas (? R) nuo pašelpo, tai susitautų kapitalas dėl pašelpų.

M. Ročkus.

Moteru tiesos Švedijoje.

Pagal Mare Helys par. J. Zolviene.

Švedijos moters yra karzygiškiausios už visas Europos viešpatysčių moteris, užtaigi nėra dyvų, kad ir feminizmas, moterų tiesų principas yra padaręs didelį progresą Švedijoje. Pirminutiniai žingsniai apšvietime moterų buvo padaryti Švedijoje per Frederiką Bremer, kuri gimė Finlandijoje 1801 m. Nuo 1853 m. ji kaip savo raštuose taip ir žodžiu skelbė, kad po lygioms sąlygoms galima

moteriai lyginai, kaip ir vyrui apsišviesti ir užimti ne tik prastus darbus, tačiau ir katedras universitetuose, profesijas ir tt. Jai mirus 1865 m., jos pradėta darba stumė pirmyn unija Bremer, ir jau 1870 m. tapo atidarytas moterų mokslo universitetas ir medicinos mokykla, o 1873 m. buvo suteikta joms tiesa stoti ant egzaminu visų mokslo skyrių, išėmus teologiją.

Frederikos Bremer Unija tapo įsteigta su tikslu—tykiai ir metodškai iššbulinti moteris ir palengvinti joms morališką ir medgišką buvį. Ji pirmučiausia pertikrina moteris apie jų vertybę kaip ypotos ir kaip draugijos sąnario. Ji veikia, idant moters pastotų nepriklausomomis keno-nors malonei, ir karliauja su senovės prietarais, buk darbas žeminas moterį. Taigi sapną Frederikos Bremer išpildo, nes skelbia mokslą apie nepriklausomybę arba supratimą savo vertybės ir užsiėmimo (darbo) laisvę.

Pastaraisiais trimis metais Švedijoje ypatingai agituojama už moterų tiesų lygybę valstybės rinkimuose arba balsavimuose.

Šimet debatuose apie įvedimą visuotino rinkimo tiesos, už moterų balsavimo tiesas buvo 93 balsai priešais 115.

Reikia atminti, kad buvo 100,000 moterų bedarbių tada, kada pradėjo Frederika Bremer savo ideją platinti. O kad pa sekmingiaus pergalėti virš minėtus prietarus, Baronienė Adlersfarre prisidėjo prie skelbimo darbo įstaų ir išpildymui jų buvo jos pačios šeimyna pavyzdžiu. Umu laiku pradėjo moters žiurėti ant darbo kaip garbingo dalyko, kuris pridudąs ypatai vertybę. Vėliaus moterims darbas įėjo „į madą“ (turbut niekur kitur darbas nėra madoje). Yra įstabu, kad švedės nenori užimti vietą vyro papuošalo, bet gei-

džia užimti sau vietą šale jo, kaip savistovė ypata. Nepaisant to viso, švedžių moteriški instinktai ir jų šeimyniški jausmai nedingsta, bet pritinkančiai progai taikiusis, jos meta savo užsiėmimą ir ištekėję už gero vyro, moka pritinkamai šeimyniškus dalykus sudavadyti.

Nauji rasztai.

Elementorius arba skaitymo ir rašymo mokslas. Parašė P. Višinskis. Juozapo Zavadzkie spaustuvė Vilniuje. 1906. Pust. 62. Kaina 15 kap.

Iš mūsų gyvenimo. Parašė Antanas Kapsas. Atspausa iš Žvaigždės. Shenandoah, Pa. 1906 m.

Yra tai apyskutė, kur kleriški veikėjai visados suker ta kunigų kritikorius; klerikalizmą, zinoma, apdengdami dvasiško ploščiumi.

Čia aiškinama ir politiška ekonomija, pagal Smitho metodą—tai kaip Nerio „Pamoksluose apie trusą arba procą“: visi dirba ir tik iš savo darbo užsilaiko ir tokiu budu ner ką kalbėti apie skriaudėjus ir skriaudžiamuosius—viskas, kas yra gerai ir geriau nereik. Tiesa, viens prabaščius „sakėsi trokštąs kad kunigams liktų paskirta užtenkanti iš valstybos (rundo) kasos alga, kad nereiktų nuo žmonių nieko imti“ (turbut, kad, tokiu budu visus—turčius ir vargšus—lygiais dvasiškais reikalais ap rupinti)... „bet prie dabartinės tvarkos tai, aišku, negalima“ (pust. 25). Taip sako kunigų teisintojas buk jie nėra „lupikais“ ir ponų valdzios šalininkais. Kunigai žiurį tik dvasišku reikalų. Gerai. Bet kodėl jie taip uoliai palaiko esančią tvarką, nors sakosi, kad norį kitokios? Juk ne dvasiški žmonių reikalai spiria kunigus taip nelemtai užtaravoti—pavyzdin—caro valdzios surėdy-

ma? Kovoti prieš jo priešus? Aišku, kad ne vien dvasiški reikalai kunigams rupi. Taip sakosi, o eina su turtingaisiais ir galingais išvien ir juos palaiko....

Kaip bulgarai laisvę igijo. Dvi atskirios knygutės, turinčios po 31 pust. Parašė S. Rusova. Vertė P. B-is. Išleido „Šviesos“ bendrovė, Vilniuje Juozapo Zavadzkie spaustuvėje 1905 m. Pirmoji dalis (N6): Bulgarų kova už laisvę. Antroji dalis (N7): Bulgarų konstitucija. Kaina abiejų po 10 kapeikų.

Žmogaus tiesos. Parašė P. Višinskis. „Šviesos“ išleidimas N9. Vilnius. Zavadzkie spaustuvė. 1905 m. Pust. 20. Kaina 7 kap.

Suprantamai, nuosekliai išdestyta tiesos žmogaus, kaip draugijos sąnario. Ant galo pridėta „Žmogaus ir valstiečio tiesų deklaracija“, arba apreiškimas, kuri buvo parašyta per Didžiąją Prancuzų revoliuciją 1789 m. Ta deklaracija iš dalies ir šiadien turi neužginamą vertę.

Apsireiškimai iš žemės gyvenimo. Parašė J. Barzdyla. Išleido Susivienijimas Prusų Lietuvių. Knygelė trečia. Tiltzeje 1905. Spausdinta pas Mau derodę.

Tai pirmoji tikrai gera, prieinamai—moksliška (populiariška) knygelė spausdinta vokiškomis raidėmis, taigi tinkama Prusų lietuviams.

Mūsų jaunuomenė ir netikėjimas. Parašė J. Uosis. Shenandoah, Pa. 1905 m.

Tai „Žvaigždės“ išleidimas. Bereikalo dar po titulu užrašyta: „perspauoda uždrausta“. Kas ją perspausdinės? Aiškina, kad „bedieviai“ tai pasileidėliai, betvarkiai... Vėčiau apsižiurėtų ir imtų gydyt pasileidimą ir netvarką, slepiamą po tikėjimo ploščiumi. (Kaip ir va, Pittston, Pa. Zec.)

Dabar laikas sudrutinti unija.

Ne unijistai darbininkai turi lengvai persitikrint apie unijos naudą.

Dabartiniuose abejutiškuose laikuose dėl kietųjų ir minkštųjų anglių kasyklų angliakasiai prigulinti prie unijos turi vaikščioti ant savo šakos mitingų, idant dažinotų apie visą unijos storonę įgauti naują pasirašymą nuo darbdavių. Nereikia mislyti, kad visas darbas tai višinininkų reikalas. Tai klaidinga nuomonė. Kada višinininkai derasi su darbdaviais žmonės turi rupintis apie unijos sudrutinimą.

Ramybėje rengkis prie vainos, labai tai išmintiga senųjų roda. Dabar ramu, bet niekas nežino ar bus ir toliau ramu, ar reikės angliakasiams streikuoti. Taigi unistai visai turėtų drutinti uniją ir rengtis ant ilgų streikų, kol neišlės, jei streikas bus apšauktas.

Dabartinėje valandoj neunistai ruyinasi, ką jiems reikės daryti, jei bus streikas. Taigi reikia jiems perstatyti apie unijos reikalingumą. Jei unistai pamėgė, tai gaus daug naujų sąnarių dėl unijos. O kuo daugiau unijoje sąnarių, tuo didesnę jos galybę.

Jei neunistai su prastų unija rupinantes apie savuosius ir gelbstint juos, jei jie supras uniją nuolat kariaujant už pakėlimą algų ir apgynimą darbo tai juos lengva bus pritraukti prie unijos. Dėl tos priežasties unistai turi eiti ant mitingų. Ten jie patirs, jei dar nežino, kas iš jų kasyklos priguli prie unijos, o kas ne. Jie turi sueiti su tais neunistais, kurinos geriausiai pažįsta ir juos pertikrint priešrašyt prie unijos.

Jei jie supras kiekvieną naują sąnarį sudrutinant uniją o per tai padidinant gilių išlošimo, tai daugumas vyrų neišdrovėtų didinti unijos galybę.

Daugelis angliakasių neprieguli prie unijos, nes nežino ką ji reiškia. Prie tokių žmonių unistai turi artintis ir juos pertikrint. Jei tik pamėgintų, tai unijos sąnarių skaitlius žymiai užaugtų.

Atmyk prisakymą — dabar tai padaryk.

Isz visur.

Berlyne pasimirė Eugenijus Richter, garsus vokiečių laisvamanių piliorius.

Caro valdzia, kaip praneša laikraščiai, negalėdama gauti rodos su gyvaisiais, pradėjo kibti prie numirelių. Kališo gubernatoriui (Lenkijoje) prisakius, kariumenė, zandarai ir policija vienu sykiu apstojo ketveres kapines: katalikų, evangelikų, pravoslavų ir žydų, ir padarė kuo-sargiausia krata, atidarydami murytus kapus ir net grabus, apšnipinėdami numirelių kaulelius. Mat jieškojo, ar neras ten dinamito ir kitokių ginklų. Zinoma, nerado. Ta valdzios barbarybė iššaukė visuotiną pasibaisėjimą ir piktumą prieš valdzia.

Apgarsinimai.

Philadelphia, Pa. Dr. šv. Petro ir Povilo ant susirinkimo laikyto 11 d. Kovo 1906 m. O'Neells Hall 4-nd Reed. Nutarė iš priežasties 5 metų savo egzistavojimo palengvinti įstojimą į dr-tę už 50 centų per 3 mėnesius, taigi gera proga Philadelphia ir aplinkiniams prisirašyti į minėtą draugystę. Mitingai atsilai-kys per tą laiką: 8 Balandžio, 18 Gegužės ir 11 Birželio.

Vardan Komiteto
sekr. A. Danielevičia,
1828 S. Lee st. Philadelphia, Pa.

Guodotinos susivienijusios draugystės Pittsburgje ir apilinkėje teiksites prisiusti savo delegatus ant 1 d. Balandžio, ant 4 val. vakare, svetainėje L. M. draugystės 142 Ohio st. Pittsburg, Pa., teiksites neatbutinai prisiusti delegatus.

Užkviečiu visus dalivavusius ant seimo ir dasizinot kas atsitiko ir apsvarstyt galutinai mūsų pačių reikalus.

Sek. Jonas Miliuiskas.

Susirinkimai.

Worcester, Mass. S. L. A. 57 k. susirin. bus 8 balandžio, 2 val. po pietų Lietuvių Ukėsų rumuose, 96 Green str. Sąnariai pribukit, nes bus svarstoma ir apie balių rengiamą ant 21 balandžio. Teipgi tą pat dieną ir toje pačioj vietoj bus T. M. Dr. ir Lietuvos Sunų dr-tės. Į dr-stę paskutinis nedėdienis pigaus įsirašymo, toliaus bus palei metus.

Baltimore, Md. T. M. Dr-tės 28 kuopa turės susirinkimą ir prakalbas subatoj, 7 balandžio 8 val. vakare Lietuviškoj salėj ant Barre str. Užprašom lietuvius ir lietuvautes teipgi sąnariai ir naujai įsirašę gaus knygas naujai atspaustas.

Kuopos sekr. J. K.

Dykai per 45 Dienas.

Kas prisiūs už 21c. markių ant pačto kaštų ir sidabrinį dešimtuką ant apgarsinimo kaštų, savo adresą ir 6 adresus savo draugų, aplaikys M. J. Lyon Co. didžiausią kataliogą ir sekančius daiktus dykai: 5 knygas lietuviškai vokišką ir anglišką žodyną, vertės \$1,00; Istorija apie karą Japonų su maskoliais, vertės 25c.; medėga vaistų su naudingais, receptais, vertės 50c.; monų ir bur-tų knygą, auksinę spilką vertės \$2,00; auksio žiedą, vertės \$3,00 (tik paminėk kokio size); 3 paveikslus; stebuklinga liampa: auksu pluksną ir pečetį su tavo vardu ir adresu. Mūsų už tai duodame štuos daiktus dykai, kad kiekvienas turėtų mūsų kataliogą, o aplaikęs mūsų kataliogą vis ką nors pirks. Pas mus galite gauti ką tik norite: gyduolių, auk-sinių daiktų, knygų, muzika

liškų įstrumentų, drapanų ir tt. Adresuokite pas mūsų agentą. Lith. Medical Book Co.

J. A. Agency,
523 Metropolitan av.
Brooklyn, N. Y.
Nepamiškite adreso. Dau-giaus nebus pagarsinta.

Aukos revoliucijos reikalams.

Pasargos: 1) Pagal daugelio aukų rinkėjų patarimą, negarsiname pravardžių tų, kurie aukauja mažiau kaip 25 c. 2) Dėl pažymėjimo, kas atsiuntė aukas, tų pravardės sustatytos paskirstytoms raidėms.

Wick Haven, Pa. T. Kasparavyčia 1 dol.; J. Stanvyčia, J. Šuipis po 50 c.; S. Kasparavyčia, M. Kasparavyčienė, A. Kasparavyčia, J. Petrikas po 25 c. Viso labo \$3,00.

Meriden, Conn. D. L. K. Gledemino dr-tė \$5,00; V. Milsbackas, A. Gotautas po 2 dol.; P. Kukianis 1,50 c.; K. Opuškis 1,25 c.; B. Reišelis, A. Cvirka, J. Reišelis, J. Januševičius, J. Jakubenas, S. Jakubauckiutė, S. Bakanas, J. Kulešis, S. Maskolaitis, S. Lukoševičius, A. Bruožis po 1 dol.; F. Cvirka, J. Milsbakas, S. Sušinskas, J. Kramanuiskas, S. Dziok, A. Sušinskas po 50c.; T. Rinkevičius, A. Sapockis, J. Kuša, V. Šliupkauckas, J. Janusevičienė ir vaikai Olga, Byruta, Vytautas, A. Strungis, J. Šatas, A. Filipek, F. Krasuevski po 25 c.; A. Ste-pulevičia 35 c.; P. Sušinskas iš Wallingford, Ct. 1 d. Smulkių aukų 1,20 c. Viso labo \$31,30.

Aukų rinkėjai V. Milsbakas S. Lukoševičius.

Štuos pinigų (\$31,30) išsiuntėm pereitą savaitę. „V. L.“ 11 yra pasakyta, kad L. S. D. Partijai išsiuntėm \$227,50. Taigi dabar reikia skaityt — \$258,80.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
(47-50-A Keystone Telephone)

Silvestro naktis caro palociuje.

(Iš vokiško vertė Burnaitis.)

(Pabaiga.)

Bet kas ten atsitiko?

Už durų buvo aiškus barškinimas. Lauke buvo girdėti tukstančiai balsų. Visi svetainėje esantieji išbalo. Umai tapo durys atvertos pro kurias visoje savo garbėje įžengė Laisvės Dievė, lydžiama šukaujančios žmonių-kudikių minios.

„Kas yra tai?“ suriko caras, „aš išdaviau paliepiamą, visą palocių apstatyti 10 pėstininkų regimentų, 1.000 armotų, kavalerijos armotų ir 50.000 kazokų, idant mes čionai dėl visų žmonių gero kartą visame tykume dirbti galėtumėm. Kas išdavė prisakymą mano paliepiamų neatboti? Kur yra tas nedorėlis?“

„Nusiramk, care“ — atsiliepė Laisvės Dievė: — „Tu jau atgyvenai. Tavo paskutinė adynelė jau išmušė. Žiurėk čionai“, — ji tuoj atvėrė duris plačiau: — „Laukia stovi atkeršytojai. Žmonės tyko ant tavęs“.

Caras drebėjo. Didkunigaikščiai ir kiti pašlemėkai išvydę milžinišką žmonių pulką pradėjo prašyti pasigailėjimo.

Bet čion nebuvo jokio susimylimo. Viens po kito tapo nutvertas ir surištas. Dabar turėjo būti surištas ir pats caras.

„Susimylėkit! Pasigailėkite manęs ir mano familijos! pradėjo rekti — aš jums suteiksiu tvirtus įstatymus, konstituciją... pačią respubliką suteikiu... Tik palikit mano gyvastį!“

„Ar tu turėjai su savo žmonėmis kokį susimylėjimą? Ar tu neleidai jų tukstančius išžudyti? Ar negili ant tavo sauzinės tukstančiai gyvasčių nekaltų kudikių? Ar ne šimtai tukstančių žmonių turėjo dėl tavęs Sibire nugaišti? Ar ne

leidai savo žmones pavergti ir kančiais plakti? Ar ne dėl tavęs turėjo šimtai tukstančių Mandžurijoj pražuti?“

„Susimylėkit, susimylėkit“, — vaištojo caras: „Jau daugiau nebebus nė viens žudomas arba plakamas“.

„Tylėk, bailūsis! Dabar, atkeršytojai, tverkit jį!“

Baisiai suriko caras — atsibudo — apsirakaitavęs — jis buvo lovoje. Su savo šauksmu buvo jis podraug ir savo įpėdinį prikelęs.

„Tikrai baisu“, — stenėjo caras, — „jau nė naktyje nebegalima atilsio rasti... Dabar jau tikrai tikėjau, jog mane jau užmušti nori. Kada bus galima nors ramiai miegoti?“

Tada nusišlūstė caras prakaitą nuo savo kaktos, įdavė verkšlenančiam sosto įpėdiniui plėčką ir apsivertė dejuodams ant kito šono.

Kapitalas ir valdžia.

Kas valdo šią žemę, galima matyti iš aprašymo J. W. Lawson'o angliškame laikraštyje: „Everybody's Magazine“. Lawsonas yra žinomas advokatas Bostone, milijonierius, buvęs agentas Rockefellerio ir Rogerso, savininkų kerosino trusto.

Montanoj pirm keletos metų viešpatavo Heinze, vario kasyklų valdonas. Rogers užsimanė jį išrauti iš Montanos ir pačiam apimt vario kasykles. Prasidėjo kova tarpe dviejų galinčių, kuri ir iki šiol nėra užibaigus.

Heinze su savo šalininku Clarku laimėjo rinkimus atstovų į Montanos tiesdarystę. Vėliau jie aprinko Clarką į senatą ir matomai kova su Rogersu buvo laimėta. Bet pereidamas iš Montanos į Washingtoną, galingas milijonierius tiktai išėjo iš augštos žolės, kur buvo pasislėpęs ir pasijuto priešų šalyj. Laukinė Montana

nebuvo po įtekme Kerosino Trusto. Bet senate Rogers buvo visogalis. Pirmučiausiai Clark'as pajautė pavojų, kada gavo pranešimą nuo Rogerso kad jis turi pereit ant trusto pusės, arba bus išmestas iš senato. Tuomet Montanos kasyklių karalius dar nepažino Rogersą teip gerai, kaip kad vėliau jam teko pažinti ir jis pasiskubino išsireikšti tarpininkui, jog trustas gal sau eiti į pragarą. Kaip tik ta žinia daėjo iki Rogersui, tapo pakeltas riksmas apie senatoriaus Clarko išrinkimą. Tapo pagarsinta laikraščiuose, jog jis papildęs bauriųjų piktadėjystę, pirkdamas balsus tularių ir pasiuntinių. Dorasis Susivienytų Valstybių senatas paskyrė komisiją ištirti reikalą ir Clarkas suprato savo klaidą, bet pervelai. Jis atsisakė nuo vietos, kad nebut išmestu.

Po tam tikram laikui atėjo vėla rinkimai Montanoj ir nežiurint ant to, jog Kerosino Trustas padėjo visas pastangas, kad sumušti Clarką, kasyklų karalius tapo vėla išrinktas senatorium.

Pirm negu Clarkas pasirodė senate, Rogers pasirupino susieiti su juom pasiūnekėt. Rogers jam pranešė, jog Heinzės pusininkas negali įeit į senatą, kad jį rengiasi vėla išvaryt ir kad jis tur pereit ant jo pusės pakol dar nevelu. Clark netikėjo, kad valdytojas Kerosino Trusto galėtų valdyt senatą ir atvirai pasakė Rogersui, kad jam rodos, tas tik juokus krečia. Bet dėl išbandymo Rogerso rimumo jis užmanė, kad Rogers parodytų parašus didžiumos senatorių, kurie priešis jo įleidimui. Tada jis mesęs Heinzę ir pristoesęs prie Rogerso. Bet jeigu Rogers negalės to padaryt, tai Kerosino Trustas turės duot jam ramybę ir nesipriešint jo leidimui į senatą. Paduodant tokį užmanymą Clarkui rodėsi, jog jis

uždavė visai negalimą dalyką — bet jo akys plačiai atsivėrė, kada Rogers jam ramiai bet rimtai atsakė: „Sutinku. Jei nepristatysim darodymo į nedėlią laiko, aš tau daugiau neįlysiu į akis su Heinzės reikalais“. Paskirtu laiku pasirodė Rogers su tokia mina, lyg kad būtų atnešę paliudijimą pardavimo bačkutės kerosino, davė Clarkui peržiūrėt surašą dviems daugiau kaip pusės mūsų rimtų ir garbingų valdonų. Clarkas pardavė savo prekę kaip tikras biznieriūs ir nuo tos dienos ištikimai tarnauja Kerosino Trustui.

Atsakymas J. Butkui.

„V. L.“ N 10 tilpo J. Butkaus atsakymas F. Bagočiui, reikale sunaudojimo likusiųjų „delegato pinigų“.

Aš budamas sekretorium susivienytų draugysčių komitoto Philadelphioj, pirmiaus 14 draugių tautišku, vėliau — visų susivienytųjų draugysčių, kokios tik yra Philadelphioj, — bažnytinės ir kitokios, kurių išviso atsirado net į 30 (jos susivienyjo dėlei seimo įvykinimo), — turėdamas protokolus kiekvieno susirinkimo, nematau klausimo pakelto kaslink „delegato pinigų“. Iš kur J. B. gavo tiesą balsuoti 8 kartus už 7 vietines draugystes ir net skirti dar demokratams be žinios draugių, prie kurių priguli apie tukstantis mūsų brolių? Man suėjus su kai kurių draugių viršininkais, šie pasakė, jog neturi nieko bendro su Butkum. Tai buvo viršininkai draugių P. Armino ir D.K. Vytauto. Minėtų draugių sanariai pristojė, kad pinigai likusieji nuo delegato kelionės į Nyderlandus būtų nusiųsti L.S.D. Partijai ir sunaudoti revoliucijos reikalams ir nukentėjusiems revoliucionieriams.

J. Rukevičia.

Lietuviu tauta

senoveje ir szandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tasa.)

visi pavaldiniai galėtų įgyti lygybę tiesų, beje Rusai susilyginti su katalikiškais bajorais, kurie per Horodlo uniją buvo įgyję naujas tiesas. Jau 1406 m., mirus metropolitui Kiprianui, kurs suvienijęs rytinę ir vakarinę rusišką cerkvę, ant Vytauto užmačios tapo išrinktas ypatingas lietuviškai-rusiškas metropolitas Theodosius, idant Kyjevoje gyventų: jis norėjo, kad jo pavaldiniai Rusai turėtų savo bažnyčios galvą, ir atsivalnytų nuo metropolito, kurs Kyjeviškiu vadinosi, bet Moskvoje gyveno. Kada Konstancijoje konsiliumas susitelkė, nuo kurio lukėjo reformų dėl visos krikščionijos, Vytautas privedė rytinę bažnyčią iki schizmai: Novogrodsko synode 1415 m. jis perversdino prieš Moskvos mitropolitą Phočių savą metropolitą ypatoje Gregoro Zemblako, o Jagėla prašė Konstancijos koncilio, idant abidvi bažnyčios suvienytų. Gaila, kad tik pradžioje 1418 m. Zemblokas su savais vysku pais tenkako į Konstanciją, ir dalykas netapo įvykdytas, nes veikiai konciliumas tapo užbaigtas, o ir Zemblakas pasi mirė (1419 m.). Tad reikėjo laukti naujo koncilio, kurs rods įvyko Florencijoje 1439 m. ir tą reikalą užbaigė, bet Vytautas vaisių savo darbo nepragyveno. Tuomi-gi tarpu viskas pasiliko, kaip pirma buvo buvę: Horodliškė unija pasiliko nepilna, ir rusiški schizmatikai teip-gi aulinkui pasiliko atmesti nuo lietuviškų privilegijų, urėdų ir senato. Nestebėtina už tai, kad Moskva nuolatos bruzdino Lietuvoje kovą su pagelba metropolito Phočiaus, Vytautas, emė abejoti apie savo įtekmę rytuose, rįžosi ten ją vėl sudrutinti su pagelba ginklų. Kaip jo užpuolimas ant Pleskavos (1426 m.), nuo kurio paėmė 1.000 rublių atsipirkimo, teip ir užpuolimas ant Novgorodo (1428 m.), kurs turėjo jam užmokėti 13.000 rublių sidabro palei Rygiškę vogą (— $\frac{1}{2}$ milijono rublių, dabartiniais pinigais skaitant), pertikrino Vytautą, kad Lietuvos galybė nepaliovė spindėjusi Rusijoje, o šitie užpuolimai dar pakylėjo jo zenklumą rytuose.

Akyva yra privilegija, kurią Vytautas davęs yra Žydams. Žinoma yra, kad Vytautas žydams apsigyvenusiems Trakuose palei Niamuną, suteikęs yra privilegiją 24 d. birželio 1388 m. Tai buvo Karaimai, kurius Vytautas laike savų karionių buvo užtikęs Krime. Karaimai laikosi bibliško švento rašto (Mikra) įsikabinę, jie atmeta šalin Talmudą ir tojo išguldinėjimus. Karaimai teip yra įknibę į savo švento rašto įsakymus, kad jie šabato dienoje netik nieko neveikia, bet nė šviesos neužžibina nė ugnies nesukuria, ir tuomi skiriasi nuo rabiniškųjų žydų. Karaimai iš rytų buvo atkakę į slavėnų žemę, potam pateko į Lietuvą, ir tik tai čion teisilaikė. Rabiniečiai gi žydai viduamziuose ir reformacijos gadynėje susikraustė į Lenkiją, o teip-gi į Lietuvą. Galibuti, kad Karaimai kilę yra iš Chazarų, kurie 8-ame amžiuje gyvendami palei Juodasias mares perėjo vieni į žydų vierą, kiti gi į muamedonų. Rusams apsikrikštyjus 988 m. į byzautyniškę vierą, anų vadovai turėjo bėgti vieni į Hispaniją, kiti į Krimą, iš kur ainiai jų galėjo

patekti teip-gi į Lietuvą. Po mirimo Sviatopolko prasidėjo gainiojimai žydų pietinėje Rusijoje, nes cerkvė tolerancijos nepažįsta. Lietuvoje-gi kunigaikščiai apikantojo religijas, ir Vytautas davė žydams Trakuose 1388 m. minėtąją privilegiją. Prie Vytauto galvos buvo Lietuvoje žydų kahalai: šiadykšteje Vilniaus rėdyboje—Trakuose, šiadykšteje Gartino rėdyboje—kahalai Brasčiuose, Gartine ir Vilniuje — kahalai Vladimire ir Lucke. Šaltiniu dėl Vytauto privilegijos buvo statutas Speyeriško vyskupo iš 1084 m. Tasai statutas, jau 1264 m. per Boleslavą Kališiuje priimtas dėl Lenkijos, tapo perkeistas per vokiškus ciesorius Heinrichą IV ir Fridriką II (1238 m.), o paplatintas per hercogą Fridriką Austrijoje (1244 m.), Kazimieras didis 1334 m. suteikė žydams privilegijas Lenkijoje ir apgynė juos nuo užmačių ponijos ir Vytautas tuos įstatymus priėmė dėl savo žydiškųjų naujokynių. Tos privilegijos meta akyvą šviesą ant Lietuvos feodalizmo 14 šimtmetyje. Ponija ir valnoji kliasa, prie kurios priguli teip-gi žydai, nėra pavesti jurisdikcijai valstiečių sudžios, vaito, bet augštesniųjų urėdininkų didžio kunigaikščio. Civiliškos bylos pavestos yra autonomiškam žydų kahalui. Patėmyti reikia, kad už nugalabijimą ar pažeidimą žydo ar žydės, už antpuolimą ant synagogos, buvo paskirta bauda mirties ir konfiskacijos lobų. Už sužeidimą žydo, piktadėjas turėjo sužeistamjam atlyginti tokia pat suma, koki buvo paskirta už sužeidimą pono. §13-14 statuto pastato synagogas ir kapines žydų po ypatingu apgynimu didžio kunigaikščio ir storastų. „Už transportavimą lavonų pro akėžnamį žydai nemoka jokios duoklės“. Vytautas skaudžiai uždraudžia žydus skusti už rituališką žmogžudystą, ir tokis apskundimas Lietuvoje už kraują vos kuomet nors yra įvykęs. Toji privilegija, sujieškota per Beišadskį, buvo parašyta rusiškai. Privilegija aiškiai parodo, kad Lietuva tuomet buvo vieta religiškios apikantos. Žydai užsiiminėjo prekyba.

Lietuva turėjo dar rytuose galingą neprietelių Totorius, kuriuos Vytautas ketino išvyti iš Europos ir pats pastoti valdymieru jų šalių. Nors tatau neįvyko, vienok ginkluota ranka ar sątaikos vėliaus prietikiais Vytautas sulaukė Totorius nuo antpuolimų ant Lietuvos ir Lenkijos. Tamerlanas gilumoje Azijos viešpatavo ant hordų Totorių ir vienas iš jam padonų chanų, Tochtamišius, pasikelė prieš jį, bet tapęs sumuštas pabėgo į Lietuvą. Vytautas priėmė jį, ir pats su kariūmene ištraukė prieš Totorius, kurius sumušė ant pustų laukų palei Dono upę 1397 m. Nuo to laiko prasideda įtekmė Lietuvos ant ordų auksinės ir krimiškės. Rods Vytautas pasiliko smarkiai sumuštas per Edigą pas Vorsklą 1399 m., kaip jau augščiau matėme, bet toliau jis laimingai vėl kariavo. Vienas iš sunų Tochtamišiaus, Vytauto iškeltas ant chano, užvedė kovą su savo priešais, įtraukdamas tokiu būdu Lietuvą į kovą su Totoriais, kurie atsिमokėdami Vytautui už tai, po vala Edigos, apiplėšė Kyjevą, 1416 m. Nors Vytautas į laiką sustabdė juos, bet tasai atsitikimas privertė jį su didesne atyda žiurėti į rytų dalykus.—Chanas Kipchako rodos, Sala linas, kurs į atėmė dalyvumą kovoje pas Grunvaldą, ir dar 1414 m. siuntė talkininkus Vytautui, pasimirė, palikinas tris sunus: Keremberden, Betsabula arba Tachtamišius, ir Geremferden. Vyresnysis, Keremberden, apėmęs valdžią, susipyko su broliais,

(Toliaus bus).

Apgarsinimas.

Daugybės išgydytų ligonių kurie tik buvo atsišaukę, su visokioms ir sarmatlyvoms ligoms, guodžiasi: „jau būtų senei iš kart atsišaukę ir išgydyti, bet bijojos, kad išėjus į savo apgarsinimą laikraštijė, nepaminavotumėm ligą vardą su pravarde neapgarsintumėm.“

Kiti vėl rašo, labai norėtų, kad juos išgydytumėm, bet teippat bijosi, kad mūsų apgarsinime jų vardas nepapultų, tai but sarmata prieš gimines ir pažįstamus...

Už tai šiuomi ant kart višiams pranešu, kad savas padėkavones išgydyti, tai tik pagal savo norą kožnas gali garsint laikraščiuose, jeigu jis t.y. išgydytas teip dėkingas yra; vienok už išgydymo ir vaistų kaštus tos dėkavonės nieko neperka ir jos nieko neapmoka, už tai išgydytas tik pats jeigu nori gali garsint ar ne, tai nuo jo priguli, jei teip daro, tai turbūt supranta, kad tas verta.

Padėkavonės telpamos mūsų pačių apgarsinime arba pa veikslai ir, jeigu išgydytas iš užsiganėdinimo ir dėkingumo prašo ir pavelija, bet niekada nebuvo ir nėra ir nebus garsinti, be daleidimo išgydyto, nes kitaip darant, ne tik ką Amerikos tiesos (provos) nedaleidžia, ir nuskriaustam prieš pažįstamus ir gimines reiktų pagal jo norą už blėlį atlygint.

Per tai kožnas atsišaukęs, jeigu dar nors kiek sveikos gyvybės serganciam bus, tai ne tik ką bus išgydytas, bet ir gali but be jokios baimės, jeigu pats po išgijimo nenorės, tai ligonio slapybes nuo mūsų nieks nė už tukstančius dolerių neišgaus, vienok pats jei nori tai gali garsint ir tt.

Su guodone
Dr. E. C. Collins
Medikal Institute
140 W. 34th str.
New York, N. Y.

Lackawannos geležinkelis in Newark.

A. S. Leary, pervežimo agentas Lackawannos geležinkelio, perkėlė savo ofisą 10 d. Kovo iš Easton'o į Newark'ą, ir tapo surištas su kelia vimo agentyste 749 Broad st., New

York. Didinimasis kupčystės, pabirikų privertė mus perkelti ofisą į tą vietą. Ir antra priežastis, kad tapo pabudavota stotė ir vieta sukrovimui tavorų su gerais prietaisais, ir gerai išveizentis geležkelis geram parėdke suteiks greitą ir atsakantį susinešimą. Easton'o nebus tavorpervežimo agentaros, kontroliuos kelionės agentas.

Priimni žinia.

Apturėjome nuo p. Antano Slovinskio, 1638 Awndale ave., Toledo, O., sekantį laišką kuris, pasitikime, bus interesingas visiems skaitytojams: „Siunčiu Tamštai keletą žodžių kas'ink gerumo Trinerio Amerikoniško Eltkyro Karčiojo Vyno. Mano pati kentėjo ilgą laiką skilvio neveikimu ir neturėjimu apetito. Pamatęs apgarsinimą Jusų laikraštij, sumaniau nusipirkti garsinama vyną. Po išvartojimui vieno butelio, mano moteris žymiai pasitaisė, o penki buteliai ją suvisai išgydė. Niekada neapleidau progos išgirti šitą gyduolę kurią kiekviena šeimyna turėtų turėti savo namuose“. Mes sutinkame visame su tuom skaitytojum, nes nereguliaris žumai skilvio veikimo ir apetito yra paprastais apsirėškimais kiekvienoj šeimynoj ir šitą gyduolę yra vienatinė, kurią galima duoti kiekvienam šeimynos sąnarių. Gyduolė sutvirtina skilvj, reguliuoja gromuliavimą, pagamina naują, gryną kraują ir sutvirtina abelnai visą nervų sistemą.

Gaunamas visose aptiekose arba pas pabirką J. Joseph Triner, 796 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Farmos ir darbai!

New Yorko Steite lietuviška kolonija da turi jie kelias-dėšimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekių čia įdedam: 40 akrų farma už \$800, 99 akrų farma už \$1000, 199 akrų farma už \$1650, 133 akrų farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinkystei, parsiduoda ant lengvų išmokėsių, dėl artėsių žinių rašykite pas čionykščius lietuvius farmerius įdedami už 2c. markę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.
Poolville, N. Y.

Lietuviu užeiga.

Geriausė užeiga dėl lietuvių iš visos apielinkės. Prilaikau visokių gėrymus, kaip tai: Alų, Arielką, Likierą, Vyną ir geriausius Cigarus.

Mėsinvōia

Užlaiko kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avinčieną, kumpiai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkimu.

visi pas **A. Adžgauckas**
204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Popierei dėl rašymo.

Popierei dėl rašymo laiškų naujai išrasti 35 gatunkai su visokiais pasveikinimais ir su tam pritinkančioms dainelėms su žvilgančiom kvietkoms ir su visokiais paveikslėliais, vienu žodžiu gražūs popierei. Parsiduoda 12 popierių su konvertais už 25c. 5 tuzinai už \$100. Štornikam ir agentam duodam gerą uždarbį. Pinigus mažiaus dolerio galima prisiust markėmis, iš Kenados markėm nepriimam. Adresas:

C. INTAVICZ,
103 W Division str. Chicago, Ill.

Whiskey

Wines

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield str.
Pittsburg, Pa.

Mēs esime zinomi po visās šalis, kaipo pardavējai geriausios degtinės su prekia kaip kitur.

Mēs apmēkame kaštus prisiuntimo perkant nuo \$5.00 aukščiau, in rytus iki New York, ir vakarus iki Chicago. Tolesniem pirkejam atleidiame 10% ant perkamo sumos apsimokant patiems expresą ar freitą.

Kada reikalaušite siuskite kartu registravotoje gromatoje pinigus ar „Money Order“ ant varlo Morris Forst & Co., Cor. Second Ave. & Smithfield str. Pittsburg, Pa.

Reikalaukite kvita prekių. Visose kalboje.

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield st.

PITTSBURG, PA.

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldžiame tautiečių atsilankyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila

133 N. White st.

SHENANDOAH, PA.

Gramatika

ANGLŠKOS KALBOS su ištarimu kiekvieno žodžio lietuviškai—sekančiai book (buk), knyga, ice (ais), ledas ir t. t.

Knyga apdaryta, 174 puslapiai su prisiuntimu \$1.25.

Pinigus geriausia yra prisiusti per „Postal Money Order“, ant adreso:

P. MIKOLAINIS,
P. O. Box 15, Station, D.,
New York City.

J. B DAINIS,

58 Public Square, Wilkes-Barre, Pa.

Pirmas lietuviškas-lenkiškas hotelis viduryje miesto (priešais sudą). Kas atėis su kokiais reikalais į miestą, ar tai rodos gavimo arba su skundais į sudą, nepamirkište lietuviszko

HOTELIO DAINIAUS

Laikau visokių gėrymus ir užkandžius kadien. Teipos gi ant viršaus yra SALĖ dėl susirinkimų.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų

Vežimai perkraustymui ir t. t.

Laikau HOTELI,

visokių gėrymų, kaip tai: visokios aršelkės, vyno skanaus alaus, porterio ir kvepenčių cigary.

455 Main st. KINGSTON, PA.

LIETUVISKAS KRIAUCIUS**Kaz. Milišauskas**

285 E. Market st. Wilkes-Barre, Pa.

Padaro steliuotus siutus paga, naujaisią madą, puikiai tinkamual dručiai ir už prieinamą prekę. Senus siutus pertaiso ir iščystyja. Darbas visadosatsakantis kiekvienam patiks.

VINTON COLLIERY CO. per išsilankstymą dviejose naujose mainose Vintondale, Pa., gali priimti dar 50 mainierių. Darbas visados, gera mokestis, jokio nesutikimo nebuvo per 12 metų, gera mokslainė, geri namai. Vintondale yra 20 mylių nuo Cresson ant C. & C. liujor P. R. R.